

KATALOG

krajské výstavy — poštovních známek

JIHLAVA 18. — 26. ZÁŘÍ 1971

JIHLAVA - DĚLNICKÝ DŮM - ŽIŽKOVA 15

KATALOG

krajské výstavy poštovních
známek

JIHLAVA 1971

Záštitu nad KRAJSKOU VÝSTAVOU POŠTOVNÍCH ZNÁMEK Jihlava 1971,
která se koná v rámci oslav 50. výročí založení KSČ, převzali:

KRAJSKÝ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY BRNO

OKRESNÍ VÝBOR NÁRODNÍ FRONTY JIHLAVA

Pořadatelem je KLUB FILATELISTŮ 06 - 40 Vysočina Jihlava, ve spolupráci
se Svazem českých filatelistů Praha, Krajským výborem SČF Brno a hospo-
dářským zařízením SČF Merkurfila Brno

ORGANIZAČNÍ VÝBOR

Předseda	František Procházk a
Místopředseda	Čestmír Svoboda
Tajemník	Ludvík Novotný
Hospodář	František Duba
Výstavní odbor	dr. Milan Spáčil Karel Rychnovský
Technický odbor	František Vaniš Bohumil Kvarda
Filatelistický odbor	Jindřich Kovář
Propagační odbor	Václav Čuda Adolf Svoboda Jan Jordán
Společenský odbor	Zdeněk Matějka Miroslav Koukal

REVIZNÍ KOMISE

František Tichý
Josef David

VÝSTAVNÍ JURY

Předseda jury:	Ing. Jan Karásek, Brno
Členové:	dr. Jiří Bísek, Praha Vratislav Novák, Praha Zdeněk Mikula, Brno dr. Vratislav Palkoska, Praha
Pozorovatelé:	Stanislav Sláma, Tišnov Jan Kraus, Praha

ČESTNÝ VÝBOR

Ing. LADISLAV DVOŘÁČEK, předseda Federace československých filatelistů, předseda Svazu českých filatelistů, Praha

JURAJ MAŇÁK, místopředseda Federálního výboru pro pošty a telekomunikace, Praha

FRANTIŠEK SMRČKA, úřadující tajemník Svazu českých filatelistů, Praha

RUDOLF FISCHER, vedoucí známkové tvorby Federálního výboru pro pošty a telekomunikace, Praha

SERGEJ ČEGRINCEV, ředitel n. p. Pofis, Praha

JOSEF VITULA, tajemník JmKV Národní fronty, Brno

MUDr. BOHUSLAV SVOBODA, člen KV SČF, Brno

KAREL VLASATÝ, tajemník KV SČF, Brno

JUDr. JAN KOSTELKA, člen Federace československých filatelistů a KV SČF, Brno

MIROSLAV MAREK, vedoucí tajemník OV KSČ, Jihlava

VLADIMÍR FILIP, předseda ONV, Jihlava

JAROSLAV NOSEK, předseda OV NF, Jihlava

MIROSLAV HOLZBAUER, tajemník OV NF, Jihlava

ANTONÍN PŘIBYL, předseda MěstNV, Jihlava

JOSEF SIMONIDES, předseda MěstV KSČ, Jihlava

MILOSLAV PLACHÝ, předseda MěstV NF, Jihlava

JOSEF ZAPLATÍLEK, vedoucí OŠK ONV, Jihlava

VLADIMÍR KOUKAL, předseda komise školství a kultury ONV, Jihlava

ZDENĚK NEJEDLÝ, předseda OV SSM, Jihlava

ALOIS HÁJEK, ředitel Obvodní správy pošt a telekomunikací, Jihlava

FRANTIŠEK LIŠKA, ředitel RaJ, Jihlava

EMIL DVOŘÁK, předseda spotřebního družstva Jednota, Třešť

VÝSTAVNÍ ŘÁD

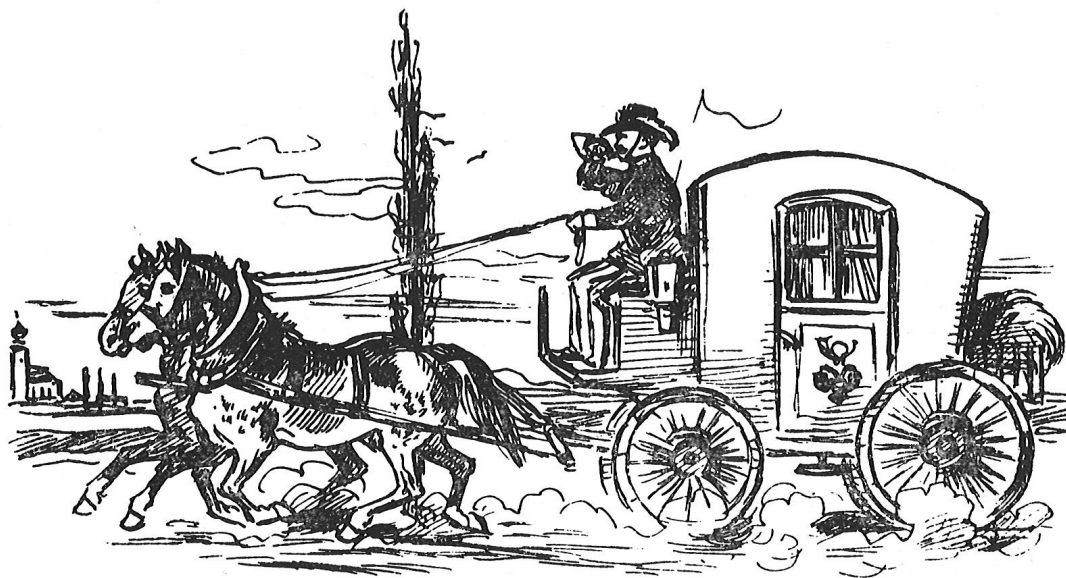
1. Výstava je otevřena denně od 9 do 18 hodin.
2. Vstupné 3 Kčs pro dospělé, 1 Kčs pro mládež a vojsko.
Cena výstavního katalogu 6 Kčs.
Ve výstavním katalogu je kupón, který opravňuje k odběru jedné série poštovních známek s vázanou hodnotou za nominální cenu.
3. U poštovní přepážky v předsálí se budou orážet podané poštovní zásilky příležitostným razítkem.
4. Pro návštěvníky výstavy budou ještě vydány pamětní lístky formátu FDC po 1 Kčs, na které lze nalepit běžné výplatní poštovní známky a budou orazítkovány výstavním razítkem.
5. Do výstavních místností není dovoleno brát s sebou hole, deštníky, aktovky a zavazadla, za deštivého počasí ani svrchní oděv - šatna je v předsálí.
6. Dotýkati se skleněných výstavních rámců není dovoleno. Návštěvníci jsou povinni zaviněnou škodu nahradit.
7. Ve výstavních místnostech není dovoleno kouřit.
8. Prosíme, aby návštěvníci dbali pokynů pořadatelů.
9. Po dobu výstavy je prodejna POFIS v Komenského ul. 23 o volných sobotách a v neděli otevřena.

VÝSTAVNÍ PROPOZICE

1. Krajská výstava poštovních známek „JIHLAVA 1971“ se koná ve dnech 18. – 26. září 1971 v místnostech Dělnického domu v Jihlavě, Žižkova ul. 15, a je otevřena denně od 9 – 18 hodin.
2. Na výstavě mohou být vystaveny exponáty sběratelů organizovaných ve SČF a ZSF.
3. Exponáty budou zařazeny do těchto výstavních tříd:
 - A) Mimosoutěžní třída – obsahuje exponáty členů jury.
 - B) Soutěžní třída:
 - I. Národní (Československo)
 - II. Teritoriální
 - III. Námětové sbírky, aerofilatelie, specializované obory
 - IV. Sbírký mládeže
4. Výstavní odměny:
 - A) Medaile – pozlacené
stříbrné
postříbřené
bronzové
 - B) DiplomyKromě uvedených odměn mohou být exponátům uděleny čestné ceny.
5. Ohodnocení exponátů provede jury, jmenovaná SČF. Posudek jury je konečný a neodvolatelný. Výsledek hodnocení bude vydán tiskem.

SPOLEČENSKÉ AKCE

Sobota 18. 9. 1971:	v 10 hodin – slavnostní zahájení výstavy v Dělnickém domě
ve 13.30 hodin – zasedání předsednictva krajského výboru SČF
ve 13.30 hodin – setkání sekce esperanta
Neděle 19. 9. 1971:	v 9 hodin – výměnná schůzka sběratelů
Sobota 25. 9. 1971:	v 9 hodin – sekce esperanta pokračuje v jednání
v 9 hodin – školení nových funkcionářů klubů jihlavské oblasti
v 10 hodin – setkání vedoucích mládeže
Neděle 26. 9. 1971	v 9 hodin – výměnná schůzka sběratelů
ve 14 hodin – rozdělení cen vystavovatelům
v 17 hodin – ukončení výstavy

Jede, jede
poštovskej panáček,
jede, jede
poštovskej pán.
Napřed má trubičku,
vzadu má truhličku,
jede, jede
poštovskej pán.

VÍTĀME VĀS V JIHLAVĚ

V Ā M , kteří jste přišli zhlédnout naši krajskou výstavu
poštovních známek JIHLAVA 1971

V Ā M , kteří věnujete všechnu svoji lásku malým obráz-
kům velkého světa

V Ā M , kteří sbíráním známek budujete přátelství mezi
národy a přispíváte tak k upevnění míru ve světě

V Ā M , kteří prostřednictvím známky začínáte poznávat
krásu světa a od útlého mládí v ní hledáte zdroj
poučení a ušlechtilé zábavy

V Ā M , kteří podrobným studiem známky a všech poš-
tovních materiálů píšete dějiny poštovníctví

V Ā M V Š E M přeji hodně pěkných filatelistických zážitků, hezkou podí-
vanou a příjemný pobyt u nás na Vysočině.

V Ā M V Š E M přeji, aby naše výstava splnila Vaše očekávání, aby při-
spěla k vzájemnému poznávání a sblížování i k uzavírání
nových přátelství. To je také jeden z hlavních cílů, kte-
rého má tato výstava dosáhnout.

Výstavě pak přeji jménem pořadatelů výstavy a všech pracovníků, kteří se
jakoukoliv měrou zasloužili o její uskutečnění, i jménem svým, plný zdar
a zasloužený úspěch.

FRANTIŠEK PROCHÁZKA,
předseda organizačního výboru

KRAJSKÁ VÝSTAVA POŠTOVNÍCH ZNÁMEK JIHLAVA 1971

je bezesporu nejen nejvýznamnějším podnikem filatelistů Jihomoravského kraje, ale stojí i na vysokém stupni významu všech filatelistických akcí, pořádaných v letošním roce Svazem československých filatelistů v našem státě.

Jihlava nebyla vybrána pro tuto výstavu náhodou. Staré historické město, ležící na samých moravsko-českých hranicích, přirozené správní, hospodářské i kulturní centrum Českomoravské vysočiny, mnohdy neprávem zanedbávané, je přímo předurčeno k tomu, aby bylo pojítkem mezi Jihomoravským, Jihočeským a Východočeským krajem, a to i po stránce filatelistické.

Elán a zanícení, s nimiž se dali organizátoři jihlavské výstavy do práce, byly zárukou, že výstava jak po stránce odborně filatelistické, tak i společenské a propagační, splní svůj účel. Pomoc veřejných činitelů města a okresu i jihlavských závodů byla příkladná a svědčí o pochopení významu výstavy a o zájmu na jejím úspěchu.

Vynaložená práce nebyla marná. Veřejnosti se předkládá na této výstavě k posouzení a ohodnocení řada velmi pěkných a hodnotných filatelistických sbírek, které pro mnohé sběratele mohou být zdrojem ponaučení a podnětem k hlubšímu studiu a pro začátečníky a nefilatelisty ukázkou toho, co se dá s oním čarovným kouskem potištěného papírku udělat. Dnes totiž už nikdo nepochybuje nejen o propagačním a výchovném, ale i politickém významu známky a filatelie.

Děkuji organizačnímu výboru výstavy, jmenovitě jeho předsedovi a předsedovi jihlavského klubu filatelistů s. Františku Procházkovi, za nezměrné úsilí, s nímž výstavu připravil a uskutečnil, děkuji všem veřejným a politickým orgánům, všem závodům a organizacím, které výstavu podpořily, a všem nejmenovaným, kteří podle svých sil a možností pomáhali při pracích s výstavou spojených.

Hodně úspěchů v další práci jihlavským filatelistům a hodně spokojených návštěvníků výstavy JIHLAVA 1971!

MUDr. BOHUSLAV SVOBODA,
za předsednictvo krajského výboru Svazu českých filatelistů Jihomoravského kraje

STŘÍBRNĚ JIHLAVA - v zimním hávu i ve své historii

Foto: MUDr. František KUBICA

V kraji prosté, ale líbezné krásy, obklopeno věncem zádumčivých lesů, krabatých kopců, stříbrných říček a zasněžených údolí, rozkládá se město Jihlava, polohou, průmyslem i společenským životem přirozené srdce Českomoravské vysočiny. Město má mnoho tváří a k jeho poznání vede řada cest. Ta, která se klikatí uličkami starého města, vede do minulosti, kdy Jihlava byla středem kovkopů, kteří, přivábeni bohatstvím stříbra, založili město již v první polovině 13. století. Zatímco starci se dobře upamatovávají na dny svého mládí, středověká města jsou jako ženy, které si nemohou vzpomenout na datum narození. I Jihlava patří k těm městům, která

ztratila svůj kritici list, k městům, u nichž nemůže být na rok přesně udán čas jejich vzniku. Za předmnichovské republiky, kdy mezi sebou soupeřil český a německý živel, němečtí historikové tvrdili, že město bylo založeno již v roce 799 některým z vojevůdců Karla Velikého. V roce 1899 se tu také konala velká sláva k domnělému 1100. výročí města – ale dnes víme, že to vše byla jen pověst.

V druhé polovině 13. století se město rychle rozrůstalo, takže počtem obyvatel bylo hned po Praze. Z mincovny se ozýval klepot ražby stříbrných grošů, vesele si žili havíři, dokud jim stříbrné mince zvonily v hábitech, dokonce až bujně, že bylo nutno povolát mnichy, aby zajistili spásu těch lehkovážných duší. Mniši začali stavět kostely a kláštery, kupčící domy a všichni pevně hradby, aby lapkové neodnesli bohatství, které se tu začínalo hromadit. V roce 1256 byl vysvěcen kostel sv. Jakuba, který dodnes vytváří charakteristickou dominantu města, a téměř v téže době byly postaveny dva další chrámy – minoritský a kostel sv. Kříže. Městské a horní právo a později vzniklý Gelnhausenův kodex byly dokladem vysoké úrovně života města.

Teprve když kolem Kutné Hory byla nalezena ještě bohatší ložiska stříbra, začala Jihlava ztrácet na své horní proslulosti, kterou však usilovní měšťané chtěli nahradit čilou výrobou sukna a jeho prodejem. Dějinné události jim však nepopřávaly klidu. V roce 1402 loupeživí rytíři, vedeni Zikmundem z Rokštejna, přepadli Jihlavu, byli však odrazeni. Ani později husité město nedobyli. Bylo na svou dobu mohutnou pevností s dvojnásobným pásem hradeb, hlubokými příkopy a barbakány. V r. 1436 byla zde vyhlášena basilejská kompaktáta, kterými byly ukončeny války husitské.

Šestnácté století a příchod renezanace bylo i pro Jihlavu dobrou rozkvětou. Vzniklo zde latinské gymnasium, C. Stolzhausen otevřel koncem století tiskárnu a „Mistři pěvci jihlavští“ – počestní to řemeslníci, po vzoru svých norimberských kolegů pěstovali intenzivně zpěv a básnictví, ale dovedli se stejně dobře ohánět mušketou, když cvičili v „Střeleckém bratrstvu sv. Šebestiána“. Třicetiletá válka postihla město až v závěru, zato však důkladně. Švédové se zmocnili města v roce 1645 a za okupace plk. Oesterlinga si počínali velmi krutě, takže po svém odchodu zanechali po sobě jen zkázu a spoušť a z několika tisíc obyvatel zbylo ve městě necelých 200 rodin. V 18. a 19. století táhla městem vojska Napoleona i gen. Suvorova, v r. 1866 Prusové. Ještě jejich pravnuci – nacisté v r. 1939 – okupovali město, aby byli odtud vyhnáni v květnu 1945 Sovětskou armádou.

Ale to už se dostáváme na cestu k dnešku. Od osvobození vyrostla nová sídliště, Dům zdraví s poliklinikou, Horácký zimní stadión, krytý bazén, Dům kultury ROH, kde se již po řadu let konají celostátní pěvecké festivaly, čímž město navazuje na slavnou hudební tradici, kdy na jihlavském gymnasiu studovali světoví hudebníci J. V. Stamic, B. Smetana, G. Mahler, ale i významný architekt J. Hoffmann.

Všechny bohatý kulturní, sportovní a společenský život pramení ze silně rozvinutého průmyslu a poctivé práce. Mnohé výrobky jihlavských závodů jsou známé daleko za hranicemi, jako např. vstřikovací čerpadla n. p. Motorpal, anebo textil z n. p. Modeta.

Jihlavou prošly dějiny a zanechaly v ní mnoho památek. Na náměstí můžeme spatřit stavební přínos gotiky, renezanace, baroka i secese jihlavské pošty, postavené těsně před první světovou válkou. Dnes máme dojem, že zapadá do rámce náměstí, i když byli tehdy lidé, kteří se stavbou nebyli spokojeni a tvrdili, že stará pošta, která byla v budově nad dnešní lidovou školou umění, také stačila. To ještě v minulém století nebyla pošta zcela státní, ale drželi ji dědiční poštmistři: v Jihlavě M. J. Scholz a Wraničtí. Aby však na náměstí na místě kreclu vyrostlo v podobě obchodního domu monstrum dnešní moderní architektury, k tomu se nenalezlo dosti odvahy. A snad je to dobře, snad by přece příliš narušil starobylost náměstí. Ale dnešek silný a zdravý vyrůstá všude kolem nás: z výškových staveb na předměstích, zní z hlasu dětí v parcích, z ruchu pouliční dopravy, z houkání sirén i potlesku na sportovních stadiónech. Socialistické zřízení nám dává nesmírné možnosti dalšího rozvoje města, jeho průmyslu, kulturního i společenského života, aby město, zachovávajíc si své památky minulosti, mohlo růst do krásy zítřků.

ALOIS ŠIMKA

GUSTAV MAHLER A JIHLAVA

Náš kraj může se honositi slavnými krajany, kteří se dostali na známky mnoha zemí. Mezi ně patří i velký hudební skladatel Gustav Mahler.

Gustav Mahler se narodil 7. července 1860 v české vesničce Kališti u Humpolce. Děd Mahlerův, Šimon, působil v Kališti přes 40 roků a jeho otec Bernard se rovněž v Kališti na-

rodil. Matka Mahlerova, Marie, rozená Herrmannová, pocházela z Ledče nad Sázavou. Celá Mahlerova rodina byla dlouhá léta usdlá v českém prostředí a rovněž celé její příbuzenstvo bylo české. Gustav Mahler, i když v pozdějším svém prostředí byl obklopen německými vlivy a stal se německým hudebním skladatelem, je nesporně českého původu.

Když byla Mahlerovi 4 léta, odstěhoval se s rodiči do Jihlavy. Tam si jeho otec zřídil obchod a výčep lihovin. Dům, v němž Mahler bydlel, je v Malinovského ul. č. 4 a je označen pamětní deskou. Samozřejmě, že tehdy z většiny německá Jihlava zapůsobila i na rodinu Mahlerovu, že se znenáhla poněmčovala a konečně později se hlásila k národnosti německé. To se ovšem nestalo hned, takže mladý Mahler vyrůstal i zde, v Jihlavě, v prostředí převážně českém. Rodiče udržovali českou tradici. Jejich služebná byla Češka, která malého chlapce učila českým lidovým písním. Češi byli i zákazníci otcovi, vojáci, s nimiž se mladý Mahler rád bavil. Čech byl konečně i jeho první učitel hudby, jihlavský městský kapelník Žižka.

Lidový svět, který tak mocně působil na Mahlera v dětství, byl tedy výhradně český a teprve německá kultura jej přivedla v ovzduší německé. A tento vliv českého prostředí měl na Mahlera nesmazatelný vliv po celý život. V lidu, mezi nímž žil, čerpal svou lásku k prostému projevu člověka, s nímž se sám ztotožnil.

Máme tedy v našem krajanovi před sebou obraz Mahlera - hochy, jenž vyrostl na české vesnici v úzkém styku s venkovským lidem, který přišel na studia, kde byl uchvácen německou kulturou jak hudební, tak literární, a s plnou vroucností své duše šel za ideálem upřímného a bratrského soužití všech národů, který je společný nejlepší lidem všech ras, národností i konfesí.

Mahler studoval na německém gymnasiu v Jihlavě, kde také maturoval, a po maturitě odešel do Vídně na universitu, kde na filosofické fakultě poslouchal s velkým zaujetím historické a filosofické přednášky. S universitou

studoval současně i hudbu na vídeňské konservatoři. Tam mu byl učitelem Antonín Bruckner, první symfonik a tím předchůdce Mahlerův. Tehdy se stala hudba de facto již jeho povoláním. O prázdninách zajížděl z Vídně ke svým příbuzným jak do Jihlavy, tak do tehdejšího Německého Brodu, do Ledče nad Sázavou a do Vlašimě, kteréžto rodiny byly vesměs české.

Po hudebních studiích působil na mnoha místech jako dirigent, vedoucí opery a vynikající skladatel. Prvním jeho působištěm se stala Olomouc, kde působil v Městském divadle do roku 1885. Poté se stala jeho domovem Praha – dnes Smetanovo divadlo, dále městské divadlo v Lipsku a posléze Budapešť – operní divadlo, a konečně Hamburk do roku 1897. Dalším jeho působištěm byla Vídeň, kde byl ředitelem Dvorní opery (Hofoper) a současně ředitelem Vídeňské filharmonie. Ve Vídni se také oženil. Z Vídně odchází do Metropolitan opery v New Yorku. Svou obrovsky úspěšnou hudební dráhu zakončil ve Vídni, kam se z New Yorku vrací již nemocen a kde také 18. 5. 1911 umírá.

Ve své hudbě k nám promlouvá Mahler vždy jako duch vysoce osobitý, ovládající dojmy života i prostředky svého vynikajícího umění a mluvící proto stále vlastní řečí a vlastními myšlenkami. Byl to hudební fanatik, ale i fanatik práce. Velmi dobře to vystihl on sám, když v roce 1908 po hlásící se nemoci říká: „Nemohu než pracovat, všemu ostatnímu jsem se v životě průběhem let odnaučil“.

Jak jsem již vzpomněl, Mahler sám miloval své vlastní dětství a žil z něho do konce života. Četl-li v očích dětí o čistých radostech naivního světa, cítil sám v sobě, jak i v něm dojmy z dětství jsou nejkrásnější tradicí jeho života. Tyto zážitky z dětství byly jeho štěstím a svítily mu za všech okolností jeho životem a uměním. Mahler sám o sobě tvrdil, že dojmy z mládí tak oplodnily jeho nitro, že vše, co se v něm potom dalo a co předcházelo jeho umění, je výsledkem oněch dojmů. A byla to především naše Jihlava, která tak mocně ovlivnila vynikajícího skladatele. Příležitostí k poznání lidu měl dost a dost. Otec byl obchodník a v jeho krámě se scházely rozličné typy lidí. Když mu byla 4 léta při příchodu do Jihlavy, uměl již na sta písní, jímž ho naučila služebná, a je tedy samozřejmé, že to byly české písně s jejich ohlasy, které nalézáme v jeho dílech. A nejvíce na něho zapůsobilo poznání hudby šumařů a vojenské hudby, pokud zaznívala z jihlavských kasáren. Podle jeho vlastních slov dovedl dlouhé hodiny poslouchat sice ne krásným, ale přece tak zvláštním zvukům vojenských trubek, jejichž zvuk se dovedl vesele třepat čistým vzduchem našeho města a zase se tak těsně odrazit od kasárenských zdí. Tyto dva faktory jsou nesmazatelné dojmy Mahlerova dětství.

Jeho prací je celá řada, hlavně jsou to symfonie, kterých je celkem devět. Dále jsou to písně s doprovodem orchestru – Píseň o rodné zemi, Des Knaben Wunderhorn (Chlapcův kouzelný roh), Kindertotenlieder (Písně o mrtvých dětech), Lieder eines fahrenden Gesellen (Písně potulného tovaryše) a mnoho dalších.

Ke konci bych se chtěl zmínit o Mahlerovu poměru k české hudbě a k českému hudebnímu světu. Byl bezmezně upřímný a vřelý. V Hamburku uvedl Prodanou nevěstu, Dvě vdovy, Dalibora a Hubičku. I interprety těchto oper získal z Prahy. Ve Vídni byla jeho premiérou opera Dalibor. Rovněž

v New Yorku uvedl Prodanou nevěstu a za jeho působení v Americe byli v Metropolitan opeře naši vynikající pěvci Emma Destinová a Karel Burian.

Jeho 100. výročí narození v roce 1960 vzpomnělo Rakousko vydáním pamětní známky, k níž bylo vydáno několik obálek 1. dne - Mi 1078.

JUDr. JAN KOSTELKA

ARCHITEKT JOSEF HOFFMANN A JIHLAVA

V blízkém okolí Jihlavy se narodil i jiný vynikající muž, jehož obraz se dostal na známky několika států. Je to Ing. arch. Josef Hoffmann, který se narodil v roce 1870 v Brtnici u Jihlavy. Zemřel ve Vídni v roce 1956. Po

studiu na gymnasiu v Jihlavě studoval ve Vídni architekturu u tehdejšího vynikajícího profesora Otty Wagnera a pro svou píli a houževnatost se stal jeho nejvěrnějším žákem a následovatelem. Racionalistické teorie profesora Wagnera určily další vývoj mladého architekta téměř na celý jeho život. Elegance a zvláštní nenapodobitelný ba rafinovaný vkus ho vzdělaly od jakékoliv asketické přísnosti, jak to v tehdejších vládnoucích architektonickém názoru zastupoval Adolf Loos. Architekt Hoffmann nepatřil k zamítavému názoru na ornament a proto také mohl usilovat o umělecké řemeslo, které jej nesmírně zajímalo.

Od roku 1899 vyučoval jako profesor na uměleckoprůmyslové škole ve Vídni a zde přišel na svou původní myšlenku založit společnost – podnik, který by jeho myšlenky uskutečňoval. Společně s Kolmanem Moserem založil podnik, který existoval přes 30 let pod názvem „Wiener Werkstätte“ (Vídeňská dílna). A tímto činem si získal náš kraján světovou pověst.

Roku 1897 se spojil s jinými mladými umělci ve vídeňské secesi, mezi nimi byli i velice známý architekt Josef Maria Olbrich, narozený roku 1867 v Opavě. Tato skupina pod vlivem belgické a francouzské „Art Nouveau“ a Glasgowské školy si stanovila mnohem radikálnější cíle než byly cíle Wagnerovy školy. A deset let později vedl vývoj této umělecké skupiny k tzv. „secesi v secesi“, a to kolem malíře Gustava Klimta, s nímž Josef Hoffmann založil „Kunstschau“ (Umělecké rozhledy). Není náhodou, že tento vynikající umělecký společník našeho Josefa Hoffmanna, malíř Josef Klimt, svými uměleckými pracemi zasáhl do našich zemí. Jeho práce zdobí divadla v Liberci a v Karlových Varech.

První stavby Josefa Hoffmanna mu zajistily uznání v celé Evropě, např. návrh rodinného domu rodiny Stocletovy v Bruselu. Na začátku tohoto století vznikly z jeho tvorby mnohé výstavní pavilóny, mnohé návrhy na vnitřní zařízení budov a čtyři domy (Moser, Moll, Henneberg a Spitzer). Josef Hoffmann se stal jedním z nejdůležitějších architektů celého světa nového stavebního umění, a to návrhem sanatoria v Purkersdorfu. Rovněž tak návrh paláce Stoclet (1905) je vynikající poetické mistrovské dílo poimpresionismu a symbolismu, které se vztahuje k estetice racionalismu a které má přesto bohatství a rafinovanost, jež sahá až na hranici dekadentnosti. A tento jeho vynikající monument pozdně měšťanského věku na rozhraní

nového století znamená skutečný vrchol v Hoffmannově osobním vývoji a současně i v dějinách evropské architektury. Je pravdou, že v následujících letech postavil desítky a desítky obytných domů, ale již jen s variantami jen málo odlišnými od Stocletu. Tyto varianty již nebyly v jeho budoucí tvorbě podstatné.

Na spolkové výstavě v Kolíně nad Rýnem, pro kterou postavil rakouský pavilón – byla to elegantní stavba s nejasnými neoklasicistickými náznaky – se mu již postavila na odpor nová a energičtější forma moderní architektury 20. století – dílo Gropiovo. To byl pro našeho krajana konec všeho, co v jeho práci bylo příliš perfektní a vkusné.

V roce 1912 započal se stavbou sídliště ve Vídni – Kaasgrabenu, ale stavba byla přerušena 1. světovou válkou. Teprve kolem roku 1920 se znovu dal do práce jako architekt a současně pracoval pro Vídeňskou dílnu. Roku 1920 byl jmenován vrchním stavebním radou města Vídně. Jeho lehce zastaralý rys v jeho díle jej odsunul na okraj vývoje, zatímco v Evropě získali vliv zcela moderní stoupenci v architektuře – Le Corbusier a mnozí jiní. Moderní architektura s novými osobami dostala novou sociální hodnotu. Josef Hoffmann si byl dobře tohoto poznání vědom.

Obytné domy, které postavil v letech 1924 a 1925 pro Vídeň, a především domy mezinárodního sídliště pracovního spolku (1932), vykazují již purifikovaný styl. Tyto stavby jsou posledním svědectvím Hoffmannova promyšleného a otevřeného stanoviska vůči revolučnímu rozvoji světové architektury 20. století.

V roce 1933 se rozhodl zavítat slavnou Vídeňskou dílnu. V roce 1934 postavil rakouský pavilón pro Bienale v Benátkách a po 2. světové válce řadu obytných domů.

Za jeho vynikající práci se mu dostávalo mnoho poct ze všech končít světa. V roce 1956, v roce jeho úmrtí, byla uspořádána v Bruselu velká výstava, zcela věnovaná jeho celoživotnímu dílu.

Tak náš krajana se za svou nesmírně průkopnickou práci ve světovém vývoji architektury dostal i na známky. V roce 1965 vydala belgická poštovní správa tříznámkovou sérii známek s obrazy jeho staveb. Na známce 3 Fr + 1 Fr je pohled na jeho nejslavnější dílo, palác Stoclet, na hodnotě 6 Fr + 3 Fr je pohled na vnitřní zařízení paláce Leclercqz a na hodnotě 8 Fr + 4 Fr pohled na palác De Cuyper. Mi 1480 – 1482.

Rakouská poštovní správa vydala pamětní známku s jeho obrazem v r. 1966 k 10. výročí jeho úmrtí. Vydáno i několik FDC s obrazy jeho slavných staveb. Mi 1205.

Tak byla uctěna a zvěčněna umělecká práce našeho krajana, architekta – umělce, který prožil své mládí v okolí našeho města a jistě pobyt v našem kraji měl veliký vliv na celou jeho uměleckou dráhu. Sám velmi rád zajížděl do Brtnice, kde obdivoval scenérii brtnického hradu „Hradčan“ a kde prožil svá nejmladší léta.

JUDr. JAN KOSTELKA

Použitá literatura:

Zdeněk Nejedlý: Gustav Mahler

Ottův Naučný slovník

Knaurslexikon

Fotografie: rodných domů fotoarchiv Muzea Vysočiny,
známek Karel Tůma

Rodný dům Josefa Hoffmanna v Brtnici u Jihlavy

TISKOVĚ ZKOUŠKY VÝPLATNÍCH ZNÁMEK Z ROKU 1936

V roce 1936 vydalo ministerstvo pošt a telegrafů ustanovením číslo 39/1936 Věstníku výplatní známky, které měly platnost až do roku 1939.

Všeobecně je známo, že známky byly provedeny rotačním ocelotiskem a tištěny v arších o 50 nebo 100 známkách, a také ve vodorovných deseti-pásech s meziarším.

Návrhy známek provedl K. Vik a rytiny Karel Seizinger.

K těmto vydaným známám se dochovala řada tiskových zkoušek. Z těchto dokladů lze usuzovat, že některé známky neměly zpočátku určenu hodnotu, která byla definitivně doryta rytcem až po konečném určení při současném rozhodnutí, kterou barvou bude příslušná hodnota tištěna.

Rytec však u některých téměř dohotovených rytin sám naznačil hodnoty v příslušných štítcích, případně štítek nechal prázdný, o čemž svědčí doklady barevných zkoušek z nedohotovené rytiny, které se dostaly v nepatrném množství do rukou sběratelů.

Jako příklad uvedu některé hodnoty z této výplatní emise.

Hodnota 3 Kč - Český ráj - barva hnědá (obr. 1) má u tiskové zkoušky slabě vyrytu hodnotu 1,20 Kč (obr. 2). Tato hodnota byla později upravena na definitivní i s určením barvy známky.

Hodnota 2,50 Kč - Strečno - barva modrá (obr. 3) má u tiskové zkoušky slabě vyrytu hodnotu 2 Kč (obr. 4). Štítek byl rovněž dodatečně upraven na definitivní i s určením barvy.

Hodnota 2 Kč - Zvíkov - barva zelená (obr. 5) má u tiskové zkoušky prázdný bílý štítek, kde není ani slabě vyryta některá z hodnot (obr. 6).

Hodnota 1,50 Kč - Banská Bystrica - barva červená (obr. 7) má u dochované tiskové zkoušky slabě vyrytu správnou hodnotu 1,50 Kč (tedy definitivní). U zobrazeného zkusmého tisku však není na fotografii toto slabé naznačení hodnoty vidět (obr. 8).

Pozoruhodný je také nápis u všech hodnot - ČESKOSLOVENSKO. U většiny dochovaných tiskových zkoušek má písmeno „Č“ háček, který spodní částí protíná horní část písmene (obr. 9). Definitivní známky mají již nápis upraven tak, že písmeno „Č“ má háček pouze posazen (bez protnutí části písmene) - obr. 10.

Pouze u tiskové zkoušky hodnoty 1,50 (obr. 8) má rytina definitivní tvar písmene „Č“.

Tiskové zkoušky u uvedených hodnot jsou známy v několika málo barvách a jsou sběrateli - specialisty čs. známek velmi hledány pro svůj ojedinělý výskyt.

Tiskové zkoušky podobného druhu se vyskytují i u dalších zde neuváděných hodnot. Podrobné zpracování najde čtenář v připravovaném III. dílu Monografie čs. známek.

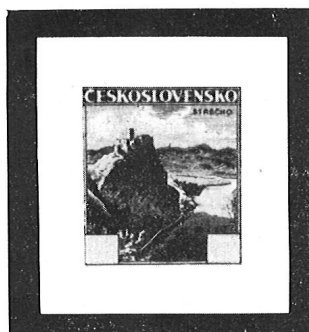
obr. 1

obr. 2

obr. 3

obr. 4

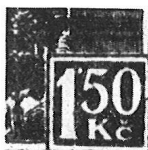
obr. 5

obr. 6

obr. 7

obr. 8

obr. 9

obr. 10

K ČEMU SLOUŽILY FIREMNÍ PRŮPICHY?

V roce 1858 si dal Angličan Joseph Sloper patentovat vynález: strojek, který pomocí perforačních jehel zhotovil na známkách libovolný monogram nebo značku. Účelem takovho průpichu bylo ochránit známky zakoupené firmou před zneužitím. Anglická pošta byla tehdy povinná odkoupit nepoužité známky, jestliže byly předloženy v dvojicích nebo větších blocích, přičemž srážela 2,5 % z nominální hodnoty jako manipulační poplatek. I jeden penny byl před sto lety slušný peníz a kancelářští zřizenci byli mizerně placeni... Ochrana byla tedy na místě.

Firemní průpichy neboli perfiny (zkratka slov PERForované INiciály) svůj ochranný účel plnily a plní dobře. Svědčí o tom skutečnost, že jich dodnes používají stovky malých i velkých firem v Anglii, Spojených státech, Dánsku, Holandsku a v dalších nejméně padesáti zemích. Tak jako známky vůbec, jsou i perfiny vytlačovány z obchodní korespondence frankotypy.

Na našem území se perfiny začaly používat asi v osmdesátých letech minulého století. Firmy v Praze, Brně a německém pohraničí opatřovaly své známky perfiny často velmi pěkných kreseb. Většina z nich přešla po roce 1918 v nezměněné formě na známky Československa.

Známký s firemními průpichy se u nás – pokud vím – nikdy nestudovaly a neexistuje o nich literatura. Všichni filatelističtí autoři je šmahem označovaly za bezcenné, takže naprostá většina československých perfinů skončila v koších na papíry.

Nejinak tomu bylo v cizině; tam se ale od čtyřicátých let začali objevovat jedinci, kteří perfiny sbírali. Později vznikly i kluby sběratelů perfinů a začalo se s jejich studiem a katalogizací.

Není důvodu, proč by se českoslovenští filatelisté měli nadále chovat macešsky ke svým perfinům. Vždyť je to kus naší poštovní historie: výroba perfinů probíhala bez jakýchkoliv spekulacních úmyslů a byla poštou bez námitek přijímána. I když se mi podařilo shromáždit a registrovat přes 720 různých československých perfinů a u 1/3 identifikovat jejich majitele – místa pro další zajímavé studium a objevy je stále dost.

- - -

Ve své sbírce mám doklady, že perfiny – jak se dá čekat – známky před zneužitím plně nechránily. Na cizí korespondenci se známky s firemními průpichy mohly dostat trojím způsobem:

- a) odcizením;
- b) odlepením perfinované známky s korespondence poštou doručené, ale omylem nerazítkované;
- c) odlepením nepoužité známky s firemní obálky, kterou některé firmy přikládaly k různým nabídkám.

Dnes už lze těžko rozhodnout, který z těchto případů byl použit při zneužití známky s firemním průpichem. Ukázky jsou přesto zajímavé:

Obr. 1: Na pohlednici z Mariánských Lázní, zaslané do Prahy, nalepil odesílatel známku s perfinem 1842, který patří pivovaru Staropramen v Plzni. Mohlo jít o zaměstnance, který známku zcizil.

Obr. 2: Občan F. N. z Vinohrad žádal P. Altmanna ve Stuttgartu o prospekty fotoreprodukčního zařízení. Na korespondenční lístek nalepil mj. dvě známky typu Holubice 10 hal. s perfinem C. G. V., který používalo nakladatelství a tiskárna C. G. Vogela z Aše. Pravděpodobně jde o známky smyté s korespondence [případ b) nebo c)].

Obr. 3: Zde je záležitost komplikovanější: G. S. z Krnova poslal doporučený dopis na berní správu do Nového Jičína a použil k tomu obálky firmy Langer & Rössner, která v Krnově vyráběla kávoviny, a dvě známky TGM (neotypie po 40 hal textilní firmy Silesia, rovněž z Krnova (perfin T. S.)). Firemní obálku rozlepil, obrátil naruby a zase slepil, aby zneužití nebylo zjevné. Tedy dvojnásobná manipulace!

Tyto doklady potvrzují, že šikovní a shánčiví lidé si dovedli poradit i s perfiny. Zároveň ale ukazují, kolik zajímavostí může studium perfinů odhalit.

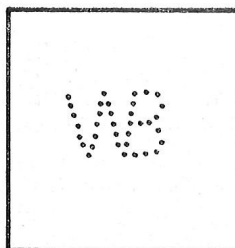
- - -

Sběratele z Jihlavy bude snad zajímat, že se mi až dosud podařilo nalézt jediný perfin z jejich města, a to WB (obr. 4). Používala ho, jak zjistil pan František Procházka, firma Wilhelm Budischowsky, závod na výrobu koží v Jihlavě. Jsem přesvědčen, že perfiny v Jihlavě používalo více firem, ale zůstaly zatím utajeny na známkách s nečitelnými razítky. Je třeba dále hledat, studovat, objevovat. A to je jedna z nejzajímavějších stránek sbírání perfinů. Nechcete to také zkusit?

VOJTĚCH MAXA

Obr. 3

Obr. 4

STO LET ČESKÉHO KORESPONDENČNÍHO LÍSTKU 1871 - 1971

Dnes je bezesporu dopisnice nejpobulárnějším prostředkem pro sdělo-
vání krátkých zpráv. Při každodenní praxi si ani zkušený filatelista nevzpo-
mene, že dopisnice je pouze o něco starší než 100 let. Vznikla v Rakousku
z popudu profesora dr. Emanuela Hermanna, který její zavedení doporučil
ve svém článku, který uveřejnil v Neue Freie Presse již 26. ledna 1869.
Kupodivu rakouská pošta tento návrh velmi rychle realizovala, protože již
1. října téhož roku vydala první dopisnice s vytištěnou známkou žlutou
v hodnotě 2 krejcarů. Dopisnice mají formát 122×85 mm. Pro země rakouské
měly na adresní straně, mimo vytištěné známky, i segmentovitý nápis Cor-
respondenz-Karte, pod kterým byl rakouský znak s dvouhlavým orlem. Pro
uherské země byl vydán podobný lístek, který se od rakouské verze lišil
pouze tím, že měl vytištěn znak Uher a existuje ve dvou mutacích. S nápi-
sem německým i maďarským: Levelezalap. Podobnou myšlenkou na vydání
dopisnice se zabýval i tehdejší německý generální poštmistr dr. Stephan.
Jeho „Postblatt“ měl mít ovšem větší formát, ale pruské ministerstvo poš
tento návrh zavrhl s odůvodněním, „že by žádný slušný člověk nepsal na
otevřený lístek“.

Dopisnice se stala v Rakousku nejpobulárnější poštovní ceninou. První
tři měsíce po vydání byly prodány již 3 miliony kusů a tuto novinku do
poštovního provozu rychle zaváděly i další státy. Tak např. v roce 1870 to
bylo Bavorsko, Švýcarsko, Velká Británie a Lucembursko. V celé Evropě
se v roce 1881 již prodalo přes 360 milionů dopisnic s vytištěnou známkou,
v roce 1885 dokonce více než 1 miliarda. Dopisnice nastoupila svoji vítěz-
nou cestu světem, tak jako v roce 1840 její starší sestra poštovní známka.

V roce 1871 byly vydány podobné dopisnice se stejnou vytištěnou známkou, ovšem s dvoujazyčným textem, a to německo-českým. Tedy skoro 50 let dříve než byla vydána první československá známka, byla zde poštovní cenina, která jasně dokumentovala existenci našeho národa. U těchto prvních českých dopisnic existují dvě verze českého nápisu vytištěného na adresní straně: korespondenční a korespondenční lístek.

V prosinci 1873 se na některých českých poštách objevil dnes již slavný chybotisk, který existuje právě pouze na tomto druhu dopisnice. Místo obvyklé 2krejcarové známky byla na těchto dopisnicích vytištěna známka 5krejcarová ve žluté barvě. Chybotisk zřejmě vznikl nepozorností tiskárny, bez jakýchkoliv spekulacních zájmů. Je pochopitelné, že byl po tomto objevu i v malém množství použit bez jakékoliv úpravy. Potom byly tyto dopisnice staženy z oběhu a asi v polovině května 1874 úředně přelepeny dvoukrejcarovou známkou archovou. Podle některých zpráv bylo takto přelepeno celkem 393 000 dopisnic. Vypráví se, že celou škodu, kterou tím rakouský erár utrpěl, musel hradit člověk, který chybotisk prý zavinil. Ovšem to asi bude pouze jedna z filatelistických legend. Za nejvzácnější kusy považujeme nepřelepené dopisnice, které byly použity asi do poloviny května 1874, na druhém místě jsou kusy s odlepenou známkou, kdežto dopisnice použité s přelepenou známkou jsou nejlevnější. Protože tehdy byli lidé velmi šetrní, odlepovali z přelepených dopisnic často ony dvoukrejcarové známky, které používali pro svoji další korespondenci. Není sporu o tom, že dnes, po stu letech, je každý takový lístek s chybotiskem zajímavým materiálem pro každého, kdo chce dokumentovat ať poštovní historii našich zemí, či jiný námět z oblasti společenských věd. Je škoda, že naši filatelisté letošního 100. jubilea vydání první české dopisnice nevyužili propagačně, jak by si jistě zasloužila. Na našem obrázku vidíte právě takový použitý lístek s přelepenou známkou.

JIŘÍ NEKVASIL

Foto: Karel Tůma

O UPLATNĚNÍ MAXIMAFILIE

Termín Cartes Maximum, analogická pohlednice, maximafilie vstoupil již trvale do povědomí naší sběratelské obce. Maximafilii se pomalu ale jistě dostává místa na stránkách našeho odborného filatelistického tisku, uznání a ocenění ve svazových orgánech a na výstavách. Toto uznání maximafilii právem po takřka osmdesátileté existenci náleží. Dnes už si téměř nedovedeme představit tematickou či námětovou sbírku, která by nebyla dokumentována alespoň několika maximkartaми. Vždyť maximkarta ve většině případech dokáže o objektu známky říci mnohem více než známka samotná. Navíc ještě dané téma zdůrazní vhodně voleným razítkem. Je zcela pochopitelné, že ve sbírce známek, ať už se jedná o sbírku regionální (jedné země), či tematickou nebo námětovou, musí být užito maximkaret umírněně – tak aby nepřevyšovaly svým počtem ostatní filatelistický, hlavně však známkový materiál. Výjimku zde snad tvoří sbírky na téma fauna a flóra, kde známka ve většině případech představuje květinu i zvířenu značně nepřesně, zatímco pohlednice použitá k realizaci maximkarty většinou ukazuje objekt v jeho přirozeném prostředí. Jinou skupinu, kde maximkarta lépe přiblíží zobrazený objekt, jsou graficky moderně ztvárněné městské architektury – obzvláště u našich československých známek. Znamka totiž neukazuje věrně tvář určité části města či místa, nýbrž umělec zde kompozičně seskupuje všechny význačné architektury v jediný celek.

Abychom si utvořili správný obraz o zobrazeném městě, musíme použít k realizaci maximkarty několik různých pohlednic.

Ačkoliv dnes už jsou hlasy jednoznačně odmítající maximafilii skutečně jen ojedinělé, přesto stále ještě musí československá maximafilie o své uznání jako samostatný filatelistický obor tvrdě bojovat. Stále je ještě málo sběratelů, kteří mají odvahu ukázat své maximafilistické sbírky jako samostatné celky. Jsem ale přesvědčen, že i v tomto směru jsme překonali kritický bod a že není daleká doba, kdy i u nás budou na filatelistických výstavách samostatné maximafilatelistické třídy úplně samozřejmé. Nema-lou měrou k popularizaci maximafilie přispívají zahraniční filatelistické výstavy a účast zahraničních vystavovatelů na našich mezinárodních výstavách. Vždyť hlavně v zemích románských a v Sovětském svazu je maximafilie pojem zcela vžitý - a bez ní se tam neobejde žádná filatelistická výstava. Zcela výjimečně se o popularizaci maximafilie v zemích socialistického tábora zasloužil Svaz rumunských filatelistů uspořádáním velké maximafilatelistické výstavy v Bukurešti na jaře loňského roku. Jaký význam přisuzuje maximafilii rumunská poštovní správa je zřejmé z toho, že k výstavě byla vydána příležitostná poštovní známka, která jako první na světě zobrazuje maximkartu. A konečně jak veliký význam přisuzují maximafilii jinde je patrné z toho, že francouzsko-rumunská maximafilistická výstava, která se bude konat v dubnu příštího roku v Paříži, bude instalována v sálech Louvru. Je to poprvé v historii, že Louvre poskytne své nádherné sály jinému vystavovateli než svým vlastním uměleckým sbírkám.

F. J. PRAŽÁK

SBÍRKA ZNÁMEK

„To teda je svatá pravda,“ řekl starý pan Karas. „Kdyby se člověk hrabal ve své minulosti, našel by, že v ní je dost látky na docela jiné životy. Jednou . . . buď omylem nebo z náklonnosti . . . si vybral jenom jeden z nich a dožívá jej až do konce; ale nejhorší je, že ty druhé, ty možné životy, nejsou tak docela mrtvé. A někdy se stane, že v nich pocítíš bolest jako v uříznuté noze.“

Když jsem byl asi desetiletý kluk, začal jsem si dělat sbírku známek; tatík to nerad viděl, myslel si, že se budu proto špatně učit, ale já měl kamaráda, Lojzika Čepelku, a s tím jsem holdoval té filatelistické vášni. Ten Lojzík byl syn flašinetáře, takový střapatý a pihovatý kluk, rozdrbaný jako brabec, a já ho miloval, jak dovedou jen děti milovat kamaráda. Poslouchejte, já jsem starý člověk; měl jsem ženu a děti, ale já Vám řeknu, že žádný lidský cit není tak krásný jako přátelství. Ale toho je člověk schopen, jen dokud je mladý; pak tak nějak okorá a zesobečtí. Takové přátelství, to prýští čistočistě z nadšení a obdivu, z přebytku života, z hojnosti a přemíry citu; máš ho tolik, že jej musíš někomu darovat. Můj tatík byl notář, hlava místní honorace, strašně důstojný a přísný pán; já pojal do svého srdce Lojzika, co jeho otec byl ožralý flašinetář a matka zedřená prادلena, a já toho Lojzu ctil a zbožňoval, protože byl šikovnější než já, že byl takový samostatný a udatný jako krysa, a že měl na nose pihy, a že házel kameny levičkou – já už ani nevím, co všechno jsem na něm tak miloval; ale jistě to byla největší láska mého života.

Teda ten Lojzík byl mým důvěrníkem, když jsem si začal dělat sbírku známek. Tady někdo řekl, že jenom mužští mají smysl pro sbírky; je to pravda; já myslím, že to je pozůstatek nebo pud z těch dob, kdy si každý mužský dělal sbírku hlav svých nepřátel, uloupených zbraní, medvědích koží, jeleních parohů a vůbec všeho, co mohl ukořistit. Ale taková sbírka známek, to není jenom vlastnictví, to je věčné dobrodružství; člověk jaksi s chvěním se dotýká kousku země, řekněme Bhutanu, Bolívie nebo mysu Dobré naděje; prostě má s těmi cizokrajnými zeměmi něco jako osobní a důvěrný styk. Teda on je v tom sbírání známek takový motiv cestování a mořeplavectví a vůbec té mužské světové dobrodružnosti. To máte jako v těch křížových výpravách.

Jak jsem říkal, můj otec to neviděl rád; otcové obvykle neradi vidí, dělají-li jejich synové něco jiného než oni sami; pání, já byl k svým synům také takový. Ono je otectví vůbec jaksi smíšený cit; je v něm velká láska, ale taky nějaké zaujetí, nedůvěra, nepřátelství nebo jak bych to řekl; čím víc člověk své děti miluje, tím víc je v něm toho druhého citu. Teda já jsem se musel s tou mou sbírkou známek schovávat na půdě, aby mně na to tatík nekápl; na půdě byla stará truhla, takzvaná moučnice, a do té jsme zalezli jako dvě myši a ukazovali si známky: »Koukej, tohle je Nizozemsko, tohle je Egypt, tohle je Sverige nebo Švédsko«. A že jsme se s těmi poklady tak museli schovávat, v tom bylo něco až hříšně krásného. Jak jsem si ty známky opatřoval, to bylo jiné dobrodružství; já chodil po známých i neznámých rodinách a škemral, abych si směl odlepit marky z jejich starých dopisů. Tu a tam měli někde na půdě nebo v sekretáři plná šuplata starých papírů; to byly mé nejbláženější hodiny, když jsem, sedě na zemi,

probíral ty zaprášené kupy lejster a hledal na nich nějakou známku, kterou jsem dosud neměl – já osel jsem totiž duplikáty nesbíral; a když se stalo, že jsem našel starou Lombardii nebo já nevím který z německých státeků nebo svobodných měst, já cítil radost přímo mučivou – ono každé nesmírné štěstí tak sladce bolí. A zatím na mne venku čekal Lojzík, a když jsem konečně vylezl, šeptal jsem hned ve dveřích: »Lojzo, Lojzíku, byl tam jeden Hannover!« – »Máš ho?« – »Mám.« – A už jsme upalovali s tou kořistí domů, do naší truhly.

Tam u nás byly textilní fabriky na všelijaké šmízo, na jutu, kaliko, kartoun a bavlněný šmejd; tenhle póvl se totiž extra u nás vyrábí pro barevná plemena celé zeměkoule. Tak tam mně dovolili, abych hledal známky v koších na papír; to bylo mé nejbohatší loviště; tam se vám našel Siam a jižní Afrika, Čína, Libérie, Afghánistán, Borneo, Brazílie, Nový Zéland, Indie, Kongo – já nevím, zní-li vám už ta pouhá jména tak tajemně a jakoby toužebně. Bože, ta radost, ta ukrutná radost, když jsem našel třeba známku ze Straits Settlements – nebo Korea! Nepál! Nová Guinea! Siera Leone! Madagaskar! Poslyšte, to uchvácení může pochopit jenom lovec nebo hledač pokladů nebo archeolog, který dělá tyhle vykopávky. Hledat a najít, to je největší napětí a uspokojení, které může člověku život poskytnout. Každý člověk by měl něco hledat; když ne známky, tak pravdu nebo zlaté kapradí nebo alespoň kamenné šípy a popelnice.

Teda, to byla ta nejkrásnější léta mého života, to přátelství s Lojzíkem a sbírání známek. Potom jsem dostal spálu, a Lojzíka ke mně nepustili, třeba stával u nás na chodbě a pískal, abych ho slyšel. Jednou na mne nedali pozor nebo co; zkrátka utekl jsem z postele a šups na půdu podívat se na své známky. Já byl tak zesláblý, že jsem stěží uzvedl víko té truhly. Ale truhla byla prázdná; krabice se známkami byla pryč.

Já vám tu svou bolest a hrůzu nemůžu vylíčit. Myslím, že jsem tam stál jako zkamenělý a že jsem nemohl ani plakat, jak mně to sevřelo hrdlo. Předně hrozné bylo, že mé známky, má největší radost, jsou pryč; ale ještě hroznější bylo, že mně je jistě ukradl Lojzík, můj jediný přítel, zatímco jsem stonal. Byl to úděs, zklamání, zoufalství, lítost – poslyšte, to je úžasné, co takové dítě dovede prožít. Jak jsem se z té půdy dostal, to už nevím; ale pak jsem zas ležel ve vysokých horečkách a v jasnějších chvílích jsem zoufale přemýšlel. Otcí ani tetě jsem o tom neřekl – maminku jsem už neměl; věděl jsem, že mi vůbec nerozumějí, a tím jsem se jim jaksi adicizil; od té doby jsem k nim už neměl žádný bližší a dětský vztah. Lojzíkova zrada, to byla pro mne skoro smrtelná rána; bylo to mé první a největší zklamání v člověku. Žebrák, říkal jsem si, Lojzík je žebrák, a proto krade; to mám z toho, že jsem kamarádil se žebákem. A to mě zatvrdilo; od té doby jsem začal dělat rozdíl mezi lidmi – ztratil jsem stav sociální nevinnosti; ale tehdy jsem ještě nevěděl, jak to mnou hluboko otrásl a co všechno se ve mně sesulo.

Když jsem se vystonal z horeček, vystonal jsem se i z té bolesti nad ztrátou sbírky známek. Jen mě ještě bodlo u srdce, když jsem viděl, že Lojzík má zatím nové kamarády; ale když ke mně přiběhl, trochu rozpačitý po tak dlouhé době, řekl jsem mu suše a dospěle: »Táhni, já s tebou nemluví.« Lojzík zrudl a po chvíli řekl: »Taky dobře.« A od té doby mě tak zarytě a proletářsky nenáviděl.

Teda, to byla ta událost, která měla vliv na můj celý život, na můj výběr života, jak by řekl tady pan Paulus. Abych tak řekl, můj svět byl zneštěcen; ztratil jsem důvěru k lidem; naučil jsem se nenávidět a pohrdat. Už jsem nikdy neměl druhá; a když jsem dospíval, začal jsem si i zakládat na tom, že jsem sám, že nikoho nepotřebuju a nikomu nic nedaruju. Potom jsem shledával, že mě nikdo nemá rád; to jsem si vykládal tak, že já sám pohrdám láskou a kašlu na všechnu sentimentalitu. A tak se ze mne stal pyšný a ctíbažný, sebedbalý, pedantický a vůbec korektní člověk; byl jsem zlý a tvrdý na podřízené; ženil jsem se bez lásky, děti jsem vychovával v kázni a strachu a získal jsem si svou pílí a svědomitostí nemalých zásluh. To byl můj život, můj celý život; já se nedíval na nic než na to, co je má povinnost. Až v Pánu dokonám, ono to bude i v novinách, jaký jsem byl zasloužilý pracovník a vzorný charakter. Ale kdyby lidé věděli, co je v tom samoty, nedůvěry a zatvrzelosti.

Před třemi roky mně zemřela žena. Já to nepřiznal sobě ani jiným, ale bylo mně hrozně smutno; a z takového stesku jsem vyhrabal všelijaké rodinné památky, co zůstaly po otci a matce: fotografie, dopisy, mé staré školní sešity – to mě až škrtilo v krku, když jsem viděl, jak pečlivě je můj přísný tatík ukládal a schovával; myslím, že mě přece měl rád. Byla toho na půdě plná skříň; když jsem ji otevřel, našel jsem v ní tu sbírku známek, kterou jsem si dělal před padesáti lety.

Já vám nebudu nic zapírat: mně proudem vyhrkly slzy, a tu krabici jsem si odnesl do pokoje jako poklad. Tedy tak to tehdy bylo, pochopil jsem v tu ránu; když jsem tenkrát stonal, někdo tu mou sbírku našel a otec ji zkonfiskoval, abych kvůli ní nezanedbával učení! Neměl to dělat; ale i v tom byla taková jeho přísná péče a láska; já nevím, ale mně začalo být líto i jeho i sebe. –

A pak jsem si vzpomněl: Tedy Lojzík mně ty známky neukradl! Kriste Pane, jak já mu křivdil! – Zas jsem viděl před sebou toho pihovatého a rozdrbaného uličníka – bůhví, co se z něho stalo a je-li ještě živ! Mně vám byla tak trapno a stydno, když jsem si to všechno vybavoval. Pro to jediné křivé podezření jsem ztratil jediného kamaráda; pro to jsem ztratil dětství. Pro to jsem začal pohrdat chudou verbeží; pro to jsem se choval nadutě; pro to jsem už k nikomu nepřilnul. Pro to jsem se po celý život nemohl podívat na poštovní známku bez nechuti a odporu. Pro to jsem nikdy nepsal své nevěstě a ženě a maskoval jsem to tím, že jsem povýšen nad citové výlevy; a má žena tím trpěla. Pro to jsem byl tak tvrdý a osamělý. Pro to, jen proto jsem udělal takovou kariéru a plnil tak vzorně své povinnosti. –

Já viděl znovu celý svůj život; najednou se mi zdál pustý a nesmyslný. Vždyť já mohl žít docela jinak, napadlo mě. Kdyby se to nebylo stalo – bylo ve mně tolik nadšení a dobrodružnosti, lásky, rytířství, fantasu a důvěry, takových věcí divných a nezkrotných – Bože, vždyť já mohl být čímkoliv jiným, cestovatelem nebo hercem nebo vojákem! Vždyť jsem mohl milovat lidi, pít s nimi, rozumět jim, já nevím co všechno! Mně bylo, jako by ve mně roztával nějaký led. Probíral jsem známku po známce; byly tam všechny, Lombardie, Kuba, Siam, Hannover, Nicaragua, Filipíny, všechny ty země, do kterých jsem tehdy chtěl jet a které teď už neuvidím. Na každé té známce bylo kus něčeho, co se mohlo stát, a co se nestalo. Já nad nimi proseděl celou noc a soudil jsem svůj život. Viděl jsem, že to byl nějaký

cizí, umělý a neosobní život, a že můj skutečný život se vůbec nestal skutkem." – Pan Karas mávl rukou.

„Když si pomyslím, čím vším jsem mohl být – a jak jsem tomu Lojzíkovi křivdil...“.

Páter Voves, naslouchaje této řeči, se velmi zasmušil a rozlítostnil; nejspíš si vzpomněl na něco ve svém vlastním životě. „Pane Karas“, řekl dojatě, „ani na to nemyslete; co je to platno, teď už se to nedá napravit, nedá se začít znova...“.

„Nedá,“ vzdychl pan Karas a drobet se zarděl. „Ale víte, alespoň – alespoň tu sbírku jsem začal znova dělat.“

SEZNAM EXPONÁTŮ

MIMOSOUTĚŽNÍ TŘÍDA

1. Ing. Jan Karásek, Brno
ČESKOSLOVENSKO - Ukázka z velké speciálně studijní sbírky. Celá sbírka obsahuje 1600 listů. Počet výstavních ploch: 5
2. Ing. Jaroslav Kolman, Třebíč
MISTŘI TÓNŮ. - Tematická sbírka, obsahuje známky, FDC, příležitostná razítka a ostatní filatelistický materiál, mající vztah k hudebním skladatelům celého světa. Celá sbírka obsahuje 350 listů. Počet výstavních ploch: 5

SOUTĚŽNÍ TŘÍDY

I. NÁRODNÍ - ČESKOSLOVENSKO

3. Ludvík Knopp, Břeclav
ČESKOSLOVENSKO - Speciální sbírka 1919 - 1938. Zkusmé tisky, černotisky, různé zoubkování, obtisky, stříhané známky, typy, převrácené přetisky, tiskové vady, makulatura atd. Celá sbírka obsahuje 430 listů. Počet výstavních ploch: 5
4. Ludvík Knopp, Břeclav
ČESKOSLOVENSKO - Speciální sbírka 1945 - 1970. Zkusmé tisky, typy, tiskové vady, zvrásněný papír, retuš, smíšená frankatura, spojka atd. Celá sbírka obsahuje 187 listů. Počet výstavních ploch: 5
5. MUDr. Bohuslav Svoboda, Brno
ČESKOSLOVENSKO - ukázka ze specializované sbírky čs. známek, počínaje rakouskými a uherskými známkami, používanými na našem státním území, přes emise Hradčan, Holubice, Osvozené republiky a dalších až po známky ČSSR II (zejména s přihlédnutím k tiskovým vadám). Celá sbírka obsahuje přes 2000 listů. Počet výstavních ploch: 5

II. TERITORIÁLNÍ SBÍRKY

6. František Duba, Jihlava
ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA. - Generální sbírka. Počet výstavních ploch: 5
7. Josef Janda, Brandýs nad Labem
ŠVÝCARY - PRO PATRIA A DOBROČINNĚ. - Generální sbírka. Počet listů celé sbírky 29. Počet výstavních ploch: 1
8. Ferdinand Petržela, Brno
ITALIA. - Generální sbírka známek od roku 1861, doplněná dopisy z předznámkové doby a bulletiny, vydávanými italskou poštou od roku 1954. Celá sbírka obsahuje 280 listů. Počet výstavních ploch: 5
9. Ladislav Prát, Hodonín
UHERSKO. - Předznámkové dopisy. - Rakouské známky s uherskými razítky. - Vydání 1874 a 1881 - speciálně zpracované. Celá sbírka obsahuje 180 listů. Počet výstavních ploch: 8

10. František J. Pražák, Přerov
THE BAILIWICKS OF GUERNSEY - JERSEY. - Mírně specializovaná sbírka. Celá sbírka obsahuje 36 listů. Počet výstavních ploch: 3
11. Ing. Jan Schiebl, Brno
HELGOLAND. - Specializovaná sbírka, která obsahuje 120 listů. Počet výstavních ploch: 4
12. Vlasta Vlasatá, Brno
NĚMECKÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA. - Specializovaná sbírka od roku 1945. Vo-
jenská vydání, stavby, měnová reforma, podle typů a podtypů, zoubkování a prů-
svitek. Celá sbírka obsahuje 300 listů. Počet výstavních ploch: 5

III. SPECIALIZOVANÉ OBORY

13. Karel Čujan, Znojmo
BALŮNOVÁ POŠTA. - Rakouská balónová pošta PRO JUVENTUTE. Sbírká obsa-
huje 64 listů. Počet výstavních ploch: 4
14. Ing. Antonín Drábek, Chropyně, okr. Kroměříž
SLUŽEBNÍ A KURÝRNÍ POŠTA NDR, R nálepky - poštovné zapláceno (SpPA).
Specializovaná sbírka služební s ZKD dle vydání a SbPA dle vydání a pošt. Celá
sbírka obsahuje 50 listů. Počet výstavních ploch: 3
15. Ivo Chytka, Litvínov
ČS. BALŮNOVÁ POŠTA. - Kompletní sbírka všech dokumentů, které byly vydány
k příležitostem balónových letů v ČSSR od r. 1968. Celá sbírka obsahuje 22 listů.
Počet výstavních ploch: 2
16. Jiří Nekvasil, Praha
CELINY POTRUBNÍCH POŠT. - Ukázka ze specializované sbírky celin potrubních
pošt ve Vídni, Praze, Paříži a Marseille. Sbírká obsahuje většinou celiny nepoužité
i použité a mnoho zajímavostí. Celá sbírka obsahuje 250 listů. Počet výstavních
ploch: 5
17. Vojtěch Maxa, Praha
STUDIJNÍ SBÍRKA ČS. FIREMNÍCH PRŮPICHŮ - (perfinů), zachycujících vývoj
tohoto druhu ochrany poštovních známek před zcizením na území Československa,
a to před 28. X. 1918, za 1. republiky, v době okupace i po roce 1945. Obsahuje
identifikaci uživatelů perfinů a je základem k chystané katalogizaci firemních prů-
pichů na území Československa. Celá sbírka obsahuje cca 350 listů. Počet výstav-
ních ploch: 5
18. Jaroslav Pavlásek, Veselí nad Lužnicí
STARÁ VESELSKÁ POŠTA. - Studijní exponát pojednávající o historii jedné z nej-
starších pošt, mezi které se řadí i Veselí, a jest doložen i cennými historicko-pošt-
ovními doklady o několika postilíonech z 18. století. Sbírká obsahuje 16 listů.
Počet výstavních ploch: 1
19. František J. Pražák, Přerov
ČESKOSLOVENSKÁ MAXIMAFILIE. - Výběr nejlepších a nejkrásnějších čs. maxi-
makaret 1918 - 1971. Celá sbírka obsahuje 800 listů. Počet výstavních ploch: 5
20. Felix Seebauer, Brno
POŠTA ČS. VOJENSKÝCH JEDNOTEK za 2. světové války. Celá sbírka obsahuje
320 listů. Počet výstavních ploch: 5

21. Valentin Schiebl, Brno
PŘEDZNÁMKOVÉ DOPISY ČS. - Celá sbírka obsahuje 120 listů. Počet výstavních ploch: 5

IV. NĀMĚTOVĚ SBÍRKY

22. Miroslav Anger, Praha
KAPITOLY Z DĚJIN VÝTVARNÉHO UMĚNÍ. - Tematická sbírka o životě a díle výtvarných umělců v různých dobách. Celá sbírka obsahuje 150 listů. Počet výstavních ploch: 5
23. František Aujeský, Brno
LENIN. - Celá sbírka obsahuje 450 listů. Počet výstavních ploch: 8
24. Dolfa Bartošík, Praha
Z HISTORIE MEZINÁRODNÍHO JAZYKA ESPERANTO. - Ukázka z rozsáhlé tematické sbírky. Sebraný filatelistický materiál pochází z 26 zemí. Celá sbírka obsahuje 480 listů. Počet výstavních ploch: 5
25. Zdeněk Cvach, Tábor
POSILÁNÍ SOCIALISTICKÝCH ARMÁD. - Úkolem exponátu je ukázat, že socialistické armády od svého vzniku nevedly žádnou útočnou válku a že měly největší podíl na vítězství ve druhé světové válce. Počet výstavních ploch: 5
26. Vláďa Hasala, Hodonín
ESPERANTO VE FILATELIÍ. - Celá sbírka obsahuje 24 listů. Počet výstavních ploch, 1½
27. PhMr. Přemysl Kos, Dolní Kounice
PRAHA VE SVĚ SLAVNĚ MINULOSTI A PŘÍTOMNOSTI. - Tematická sbírka uvádí do historie a přítomnosti města. Celá sbírka obsahuje 300 listů. Počet výstavních ploch: 5
28. Jindřich Kovář, Jihlava
LENIN - GĚNIUS LIDSTVA. - Celá sbírka obsahuje 80 listů. Počet výstavních ploch: 5
29. Eva Lamošová, Praha
LĚTAT - ODVĚKÁ TOUHA LIDSTVA. - Sbírkā obsahuje ve známkách a filatelistickém materiálu vyjádřenou myšlenku o lidské snaze proniknout do vzdušného prostoru. Je rozvržena do 3 kapitol: a) Mýty a symbolika, b) Pionýři letectví, c) Plachtění. Celá sbírka obsahuje 263 listů. Počet výstavních ploch: 5
30. Jiří Nekvasil, Praha
ZÁVOD MÍRU. - Tematická sbírka dokumentující veškerým filatelistickým materiálem největší amatérský cyklistický závod světa Praha - Berlín - Varšava. Celá sbírka obsahuje 220 listů. Počet výstavních ploch: 5
31. Ludvík Novotný, Jihlava
ČERVENÝ KŘÍŽ NA POŠTOVNÍ ZNĀMCE. - Částečně tematická sbírka od založení organizace až po dnešek. Práce a úkoly Červeného kříže v míru i ve válce. Celá sbírka čítā 72 listů. Počet výstavních ploch: 4
32. Milan Nyppl, Karvinā
SSSR - PRŮKOPNÍK KOSMU. - FDC, dopisy, pamětní listky, reprodukce obrazů A. Leonova, vlastnoruční podpisy sovětských kosmonautů (14), odstíny barev, posuny tisku. Celā sbírka obsahuje 320 listů. Počet výstavních ploch: 5

33. Marie Nyplová, Karviná
SPORT NA ZNÁMKÁCH LIDOVÝCH DEMOKRACIÍ. - Ukázky ze sbírky, která obsahuje přes 300 výstavních listů všech vydaných poštovních známek států lidových demokracií od roku 1945 do dnešní doby. Počet výstavních ploch: 5
34. Jaromír Potáček, Dolní Kounice
V HUDBĚ JE ŽIVOT VĚČNÝ. - Tematická sbírka známek, dokazující existenci hudby od jejího prvopočátku - od prvního člověka až po světovou hudební a taneční kulturu - rozdělená do jednotlivých vývojových období a samostatných celků. Celá sbírka obsahuje 720 listů. Počet výstavních ploch: 5
35. Alois Procházka, Boskovice
FILATELISTICKÁ MOZAIKA. - Exponát obsahuje známky různých zemí s popisem jejich aktuálnosti. Celá sbírka obsahuje 32 listů. Počet výstavních ploch: 2
36. Dr. František Rozhoň, Praha
PRAHA, MATKA MĚST - námětová sbírka obsahující známkový popis pražských památek. Celá sbírka obsahuje 180 listů. Počet výstavních ploch: 5
37. Stanislav Sláma, Tišnov
JAN AMOS KOMENSKÝ. - Tematická sbírka o životě a díle učitele národů, sestavená k uctění památky uplynulého třístého výročí úmrtí (1670 - 1970). Celá sbírka obsahuje 110 listů. Počet výstavních ploch: 5
38. František Strádal, Třešť
LIDOVÁ TVORIVOST - POKLADNICE NÁRODŮ. - Kroje, tance, lidové zvyky, lidové výrobky. Celá sbírka obsahuje 72 listů. Počet výstavních ploch: 2
39. Josef Šolc, Hodonín
PIONÝŘI. - Tematická sbírka, ilustrující základní myšlenky pionýrského hnutí. Celá sbírka obsahuje 57 listů. Počet výstavních ploch: 3
40. Jaroslav Vachek, Břeclav
PLAVIDLA. - Sbírka sleduje vznik a vývoj plavidel všeho druhu, jejich použití pro různé účely. - Pomocná zařízení, potřebná pro plavbu: majáky, přístavy, přístavní zařízení, průplavy, mapy. Plavidla jako symbol, znak, reklama. Význační lidé, kteří se zapsali do dějin plavby. Plavidla sportovní. Celá sbírka obsahuje 240 listů. Počet výstavních ploch: 5
41. Miloslav Vlček, Hulín
JOSEF HERČÍK - ZNÁMKOVÁ TVORBA. - Ukázka známkové tvorby Josefa Herčíka od počátku do současnosti, doplněná různými zajímavostmi. Celá sbírka obsahuje 96 listů. Počet výstavních ploch: 4
42. Antonín Vrabec, Hodonín
OLYMPIJŠTÍ VÍTĚZOVĚ A MEDAILE. - Celá sbírka obsahuje 80 listů. Počet výstavních ploch: 2
43. František Procházka, Jihlava
SJEZDY KSČ - linie bojů za skutečnou demokracii a socialismus. - Námětová sbírka, zpracovaná jako pomůcka pro vyučování občanské výchově. Počet výstavních ploch: 2

DODATEČNĚ PŘIHLÁŠENÉ EXPONÁTY:

- II/44. Bratří Žampachové, Brno
BOSNA A HERCEGOVINA. - Studijní sbírka, sestavená podle typů, zoubkování, průsvitek, druhů papíru a barev, včetně objevu dvou typů $\frac{1}{2}$ kr. novinové z r. 1894, vytištěné knižtiskovou technikou. Celá sbírka obsahuje 124 listů. Počet výstavních ploch: 4

- III/45. Čestmír Kocian, Humpolec
ČESKOSLOVENSKO z doby převratu roku 1918 - 1920. - Sbírka obsahuje celiny rakouské a maďarské, používané na našem území, smíšené frankatury, razítka, chybotisky známek a různé zajímavosti. Celá sbírka obsahuje 150 listů. Počet výstavních ploch: 5
- III/46.
RAKOUSKO, UHERSKO, BOSNA HERCEGOVINA za 1. svět. války 1914 - 1918. Sbírka obsahuje různý zajímavý filatelistický materiál z uvedeného období. Celá sbírka obsahuje 100 listů. Počet výstavních ploch: 5
- III/47. Jan Fučík, Znojmo
OSN. - Generální sbírka obsahující 32 listů. Počet výstavních ploch: 2

V. SBÍRKY MLÁDEŽE

01. Stanislav Bartoš, Třešť
ZELEZNIČNÍ DOPRAVA. - Počet výstavních ploch: $\frac{1}{2}$
02. Jaroslava Glončáková, Valtice
KVĚTINY. - Sbírka obsahuje různé druhy květín na známkách. Počet výstavních ploch: 2
03. Jaroslava Glončáková, Valtice
VÁM PODĚKOVÁNÍ A LÁSKU VÁM... - Sbírka zachycuje lyrickým laděním poděkování všem, hlavně sovětskému lidu a Rudé armádě, za osvobození, budování i jistotu spokojeného mírového života. Počet výstavních ploch: 1
04. Jiří Glončák, Valtice
SAVCI. - Sbírka zachycuje jednotlivé savce na známkách s popisem, čím který druh se vyznačuje, kde žije a s jeho zvláštnostmi. Je upravena podle knihy Svět zvířat a seřazena od jednoduchých savců k vyšším formám. Počet výstavních ploch: 3
05. Jiří Glončák, Valtice
25. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA. - Sbírka zachycuje osvobození ČSR Sovětskou armádou a poválečné budování republiky. Počet výstavních ploch: 1
06. Vlasta Hinková, Třešť
UMĚNÍ SOCIALISTICKÝCH STÁTŮ. - Počet výstavních ploch: 1
07. Pavel Hověz, Brno
FRANCIE - ALEGORIE BLANC. - Specializovaná sbírka francouzských výplatních známek vzoru Blanc z roku 1900. Počet výstavních ploch: 1
08. Jan Kovařík, Třešť
BOJ ČS. LIDU PROTI FAŠISMU V 2. SVĚTOVÉ VÁLCE, osvobození vlasti Sovětskou armádou a dovršení socialismu v Únoru. - Počet výstavních ploch: $\frac{1}{2}$
09. Jaromír Menšík, Třešť
ČESKOSLOVENSKO II. - Generální sbírka. Počet výstavních ploch: 1
010. Jana Opravilová, Valtice
VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO NÁRODA. - Sbírka zachycuje významné osobnosti a v popisu udává data narození a úmrtí a v čem se ta která osobnost vyznačuje. Počet výstavních ploch: 1
011. Vladimír Pátek, Třešť
SPORT. - Vzpírání, box, kopaná, gymnastika. Počet výstavních ploch: $\frac{1}{2}$
012. Renata Pavlásková, Veselí nad Lužnicí
SBÍREJTE PŘÍLEŽITOSTNĚ A PROPAGAČNÍ RAZÍTKA. - Exponát je složen z příležitostných a propagačních razítek ČSR, a to částečně z otisků, dále na celinách a celistvostech a zařazen do jednotlivých úseků týkajících se výstav, sportovních událostí a podobně. Exponát byl upraven dle připomínky dr. Švarce. Počet výstavních ploch: 3
013. Jan Vlasatý, Brno
MEZINÁRODNÍ FILATELISTICKÉ VÝSTAVY OD A DO Z. - Brno 1966 - WIPA 1965 - IFA 1967 - PRAGA 1968. Celá sbírka obsahuje 200 listů. Počet výstavních ploch: 5
014. Karel Zůda, Třešť
SPORT. - Krasobruslení, lyžování, házená, odbíjená. Počet výstavních ploch: $\frac{1}{2}$

ČÁST INZERTNÍ

Na naší krajské výstavě poštovních známek JIHLAVA 1971, pořádané v rámci oslav 50. výročí založení KSČ, chceme propagovat i známky dobré jakosti výrobků našich závodů.

Jejich úroveň je vysoko ceněna jak domácími spotřebiteli, tak i v zahraničí a všechny se úspěšně podílejí na socialistickém rozvoji našeho státu.

Věnujte proto i části inzertní svoji pozornost a využijte jí k své plné spokojenosti při svých nákupech.

Všem závodům, které nám pomohly vytvořit z naší krajské výstavy poštovních známek významnou kulturní akci v srdci Českomoravské vysočiny, v naší Jihlavě, za vzácnou přízeň a pochopení srdečně děkujeme.

ORGANIZAČNÍ VÝBOR VÝSTAVY

POFIS

NAVŠTĚVUJTE PRAVIDELNĚ 40 NAŠICH PRODEJEN

V ČESKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLICE

ve kterých Vám nabízíme

- poštovní známky ČSSR, zemí tábora socialismu a některých kapitalistických zemí, a to neupotřebené i upotřebené
- velký výběr filatelistických potřeb, jako např. zásobníky, pérové desky, vahilky, lupy, pinsety, katalogy a řadu odborných filatelistických publikací
- mladým sběratelům pro vytvoření základních sbírek oblíbené sestavy poštovních známek jednotlivých států, ale i náměty, např. květiny, zvířata, sport, kosmos a další

V novinkových službách

- pravidelné dodávání všech vydaných československých poštovních známek
- nová vydání poštovních známek zemí tábora socialismu a Kuby

Nákupní oddělení kupuje

- klasické známky bezvadné kvality, jednotlivé kusy na výstřižcích a dopisech
- československé upotřebené známky v balíčkové úpravě po 100 kusech

Těšíme se na Vaši návštěvu nebo písemnou objednávku!

**Poštovní filatelistická služba
Praha 1, Na příkopě 13**

Pragofila

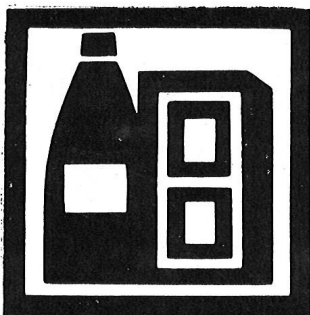
hospodářské zařízení SČF.

Jindřišská 18, PRAHA 1

nabízí

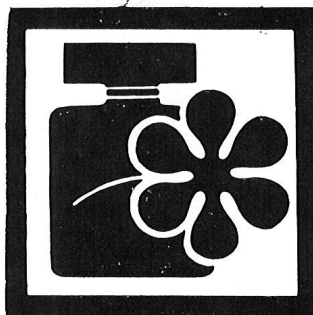
- známky
- zásobníky
- obálky pro novinkáře
- krabice pro exponáty
- a speciálně: 1. a 2. ročník časopisu MERKUR
- první lety Praha - Paříž
 - Praha - Havana
 - Praha - Teherán
 - 5 let balónem Praga 68
- obálky „Mladé Brno“
- aerogramy „Ostrava 69“
- lístky „První člověk na Měsíci“
- a další filatelistický materiál

Objednávky vyřizujeme obcately!

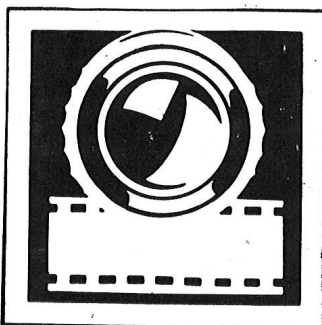
DROGERIE

- Mýdlo, prací, čistící a úklidové prostředky
- Autokosmetika
- Chemické zboží
- Galanterie
- Zdravotnické zboží
- Kartáčnické zboží
- Toaletní mýdla
- Holící čepelky a holící štětce
- Sluneční brýle

PARFUMERIE

- Fotopřístroje na doplňkovou půjčku, na účelovou půjčku na měsíční 100 Kčs splátky
- Promítací a snímací přístroje
- Fotopapíry
- Filmy a fotožárovky
- Ostatní fotopříslušenství

FOTO·KINO

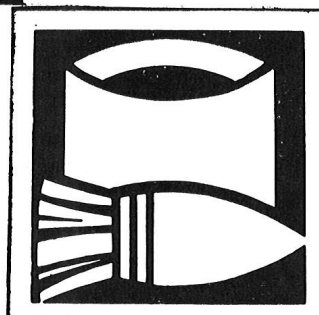
- Kosmetické přípravky k ošetření
 - pleti
 - vlasů
- Zubní pasty a ústní vody
- Přípravky na holení
- Parfémy a kolínské vody
- Rtěnky a líčení
- Běžuterie
- Opalovací prostředky

ÚPLNÝM SORTIMENTEM
DROGISTICKÉHO ZBOŽÍ
VÁS OBSLOUŽÍ
KVALIFIKOVANÍ PRODAVAČI

ve 200 odborných prodejnách

**Jihomoravského
kraje**

BARVY·LAKY

PŘIJĎTE – PORADÍME – POSLOUŽÍME

**Kdo řekne - KÁVA
myslí na BRAZÍLIU**

***Při návštěvě Jihlavy
využijte služeb
jihlavských kaváren***

**BRAZILSKÁ v DK ROH
PASSAGE, nám. Míru 54
SLÁVIE, Komenského 33**

DOBŘE KÁVU PRAŽÍ BALÍRNY OBCHODU JIHLAVA -

DOBROU KÁVU VAŘÍ ZÁVODY RaJ JIHLAVA

KOŽEĎELNÉ DRUŽSTVO

**Vás zve na návštěvu
do svých prodejen,
kde Vám předvedeme**

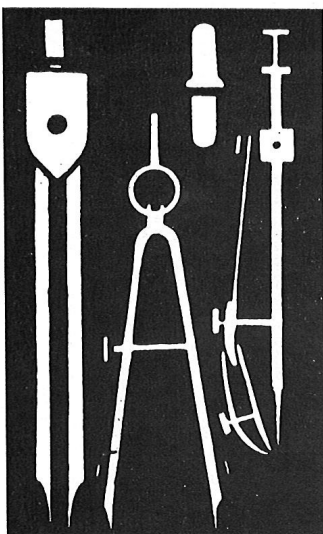
- dámskou a pánskou obuv
- kožešinové výrobky
- kabelky, aktovky, rukavice
- dětské nánožníky
- kožešinové přehozy a předložky
- kožešinové bačkůrky

**Zboží si můžete na místě vybrat, nebo objednat
na zakázku**

**KVALITNÍ
PLETENÉ
VÝROBKY
VÁM NABÍZÍ**

Modeta

Rýsovala

K I N E X

*pomocník
po celý rok*

Technické rýsovací soupravy

Polotechnické rýsovací soupravy

Školní rýsovací soupravy

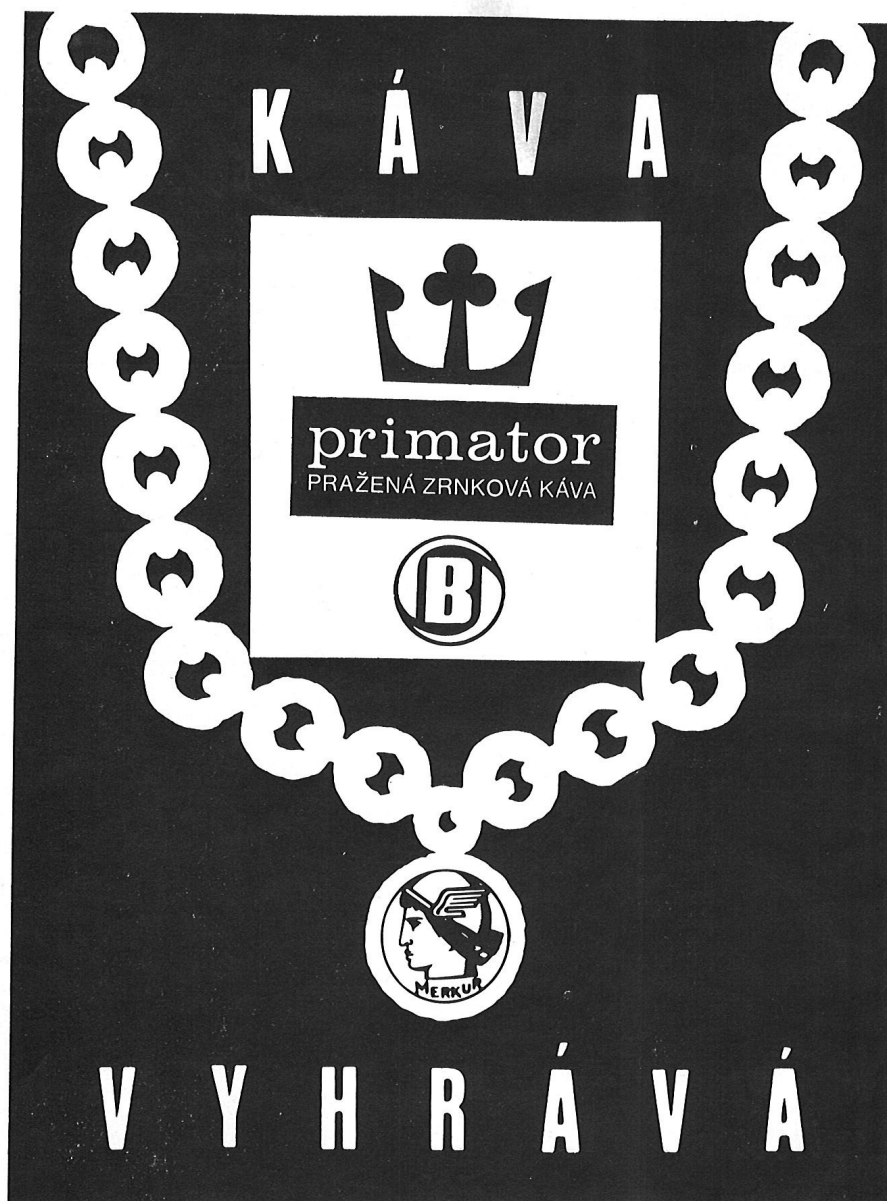
Rýsovací přístroje

*z prodejen PAPIR
podniku*
DROBNÉ ZBOŽÍ

přijďte - poradíme - posloužíme - přijďte - poradíme - posloužíme

B A L Í R N Y O B C H O D U

*Horácký
nábytek*

VÝROBNÍ DRUŽSTVO V JIHLAVĚ

Jihlava, Pražská 1

ZHOTOVUJE NA ZAKÁZKU

kuchyně, ložnice, obývací pokoje,
bytové doplňky všeho druhu

OPRAVUJE

nábytek čalouněný i nechalouněný

PROVÁDÍ

natěračské práce všeho druhu

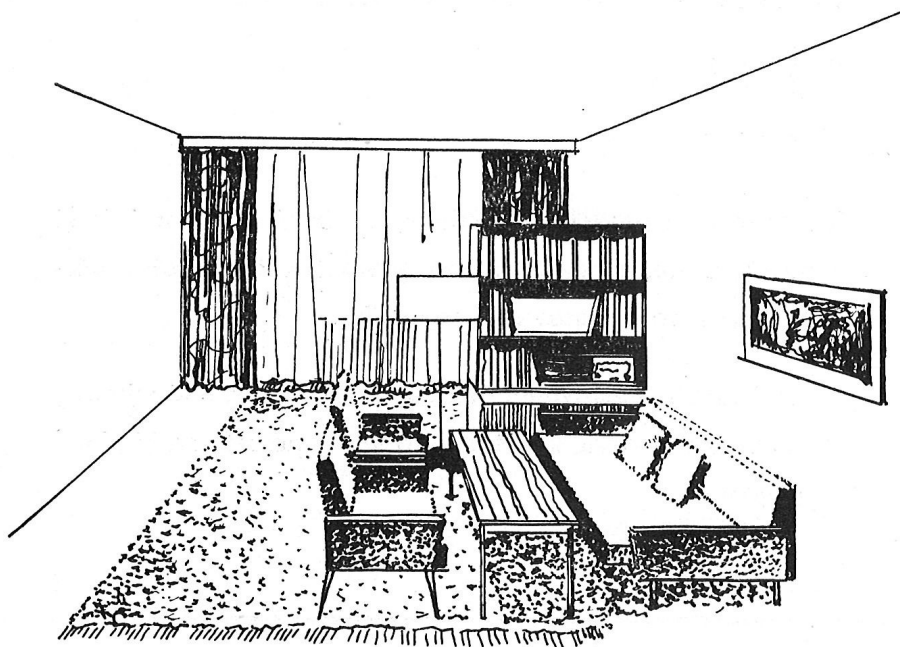
PORADÍ

vám odborně při nákupu nového bytového zařízení

Objednávky přijímá naše vzorkovna v Jihlavě, Pražská 1,
tel. 201 21, a provozovny: Stará Říše, Nová Říše, Třešť, Brt-
nice, Dlouhá Brtnice, Horní Dubénky, Dušejov.

Všechny práce provedeme odborně!

Výrobní družstvo HORÁCKÝ NĀBYTEK

Sportovní ošacení

pro fotbal, hokej, házenou, košíkovou, cyklistiku, gymnastiku i ostatní druhy sportů vyrábí a dodává do prodejen státního a družstevního obchodu

HORÁCKO

**textilní a oděvní družstvo
v Jihlavě**

Navštivte naši prodejnu v Jihlavě, ul. Obránců míru, kde si vyberete z bohatého sortimentu pleteného a dětského ošacení výrobních družstev celé republiky.

V prodejnách sportovních potřeb žádejte výhradně výrobky VD Horácko Jihlava, kdy Vám tradice a jakost zaručí plnou spokojenost.

fotografia

J I H L A V A

Vám zajistí

veškeré fotografické práce
a služby na úseku
černobílé i barevné fotografie

Provádíme fotografování v ateliérech Jihlava, Komen-
ského 27 (proti divadlu) a na nám. Míru č. 76 proti
radnici (Krecl), dále fotoreportáže ve školách, škol-
kách a jeslích, při plesech a různých zábavách nebo
oslavách.

Zhotovíme i technickou a průmyslovou barevnou foto-
grafii pro podniky a organizace.

Naše provozovna v Brně, Kr. Pole, Palackého 104, dodá
podle přání fotografie na porcelánu (na pomníky). Objed-
návky s fotografií možno zaslat přímo na uvedenou adresu
do Brna.

Rámování obrazů provede naše rámařství v Jihlavě, Komen-
ského č. 38 - bohatý výběr lišt, krátké dodací lhůty.

P ř i j d' t e - rádi vám poskytneme uvedené služby.

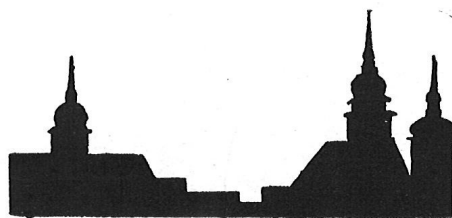

Závod Třešť

VYRÁBÍ PĀNSKĚ
VYCHĀZKOVĚ
OBLEKY
Z MATERIĀLŮ
VLNA - TESIL
I ZE 100% VLNY
V MŌDNĚCH
BARVĀCH
A FAZŌNĀCH.

POTŘEBUJE
KVALIFIKOVANĚ
PRACOVNĚKY
MUŽE I ŽENY
DO TRVALĚHO
ZAMĚŠTNĀNĚ.

NABĚZĚ MOŽNOST DOBRĚHO VÝDĚLKU, SLUŠNĚ PRACOVNĚ PODMĚNKY

OBLASTNÍ GALERIE VYSOČINY

JIHLAVA - KOMENSKÉHO 10

otevřena denně mimo pondělí od 9 do 17 hodin
v sobotu od 9 do 13 hodin

Odborná knihovna přístupna návštěvníkům v úterý - pátek
od 9 do 14 hodin

**Dobry clovec,
tva prani se splni,
budeš-li pravidelně spořit.**

ČESKÁ STÁTNÍ SPOŘITELNA

- přijímá vklady
- poskytuje půjčky
- vede běžné účty
- pronajímá bezpečnostní schránky

*Ve všech peněžních otázkách
Vám odborně poradí
a ochotně poslouží pracovníci*

ČESKÉ STÁTNÍ SPOŘITELNY

Jihlavské dřevařské závody, n. p. Jihlava

VĀM NABÍZEJÍ VE SVÝCH ODBYTOVÝCH SKLADECH V JIHLAVĚ,
ZNOJMĚ, TŘEBÍČI, VELKĚM MEZIRÍČÍ, ŽĎĀRU, MIROSLAVI A DAČICÍCH
TYTO VÝROBKY:

dveře hladké, plné, prosklené, vchodové, dýchované ●
okna špaletová, zdvojená ● zárubně dřevěné, ocelové
● parkety ● řezivo jehličnaté, listnaté ● sololit des-
kový i odpadový ● dřevotřísky ● dveřovky ● chaty
● zahradní besídky ● pazdeřové desky ● hobru a řadu
dalších výrobků

VAŠE SPOKOJENOST - NÁŠ CÍL!

interier n. p.

ZÁVOD 1 TŘEŠŤ

NOSITEL ŘÁDU PRÁCE

VYRÁBÍ VE SVÝCH PROVOZECH V TŘEŠTI A TELČI:

sektorový nábytek obývacího pokoje U-450 v provedení
dub dokončený na pololesk

obývací pokoj U-550 mimořádné jakosti s poskytnutím 3leté
záruky v provedení jasan a ořech dokončený polyesterovým
lakem na vysoký lesk

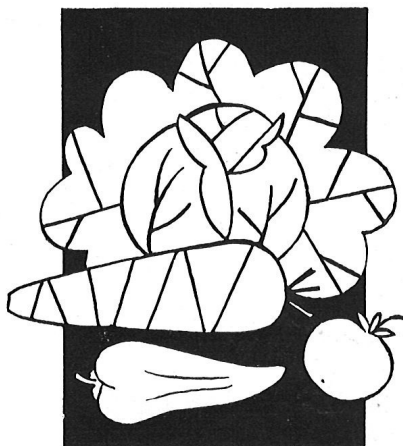
stěnu obývacího pokoje Radikál v bílém provedení

**TENTO NÁBYTEK A UCELENÉ ČALOUNĚNÉ SESTAVY
VÝHODNĚ NAKOUPÍTE**

ve Vzorkovně a prodejně n. p. Interier Třešť

Leninova ulice č. 433

ZELENINA JIHLAVA

*zásobuje zeleninou, ovocem
tuz. i jižním a brambory
okresy*

JIHLAVA, TŘEBÍČ, ZNOJMO, ŽDĚAR N. S. a HAVL. BROD

Mimo toho poskytuje služby pěstitelům obstaráním
přípravků na ochranu rostlin pro docílení nejvyšší
sklizně.

Hlavní výrobní oblastí je oblast **Z n o j m o .**

Ve své činnosti zabývá se podnik **ZELENINA JIHLAVA**

- výrobou a nákupem hlavně z oblasti Znojma
- odbytem - prodejem na nejširší veřejnost své zásobovací oblasti

S p o t ř e b i t e l é ,
využijte našich služeb pro upevnění svého zdraví!

NAŠE PRODEJNY POSLOUŽÍ VÁM KVALITNÍM ZBOŽÍM

Naše dosavadní úspěchy nás zavazují k tomu, abychom spotřebiteli nadále sloužili k jeho spokojenosti.

Zelenina Jihlava

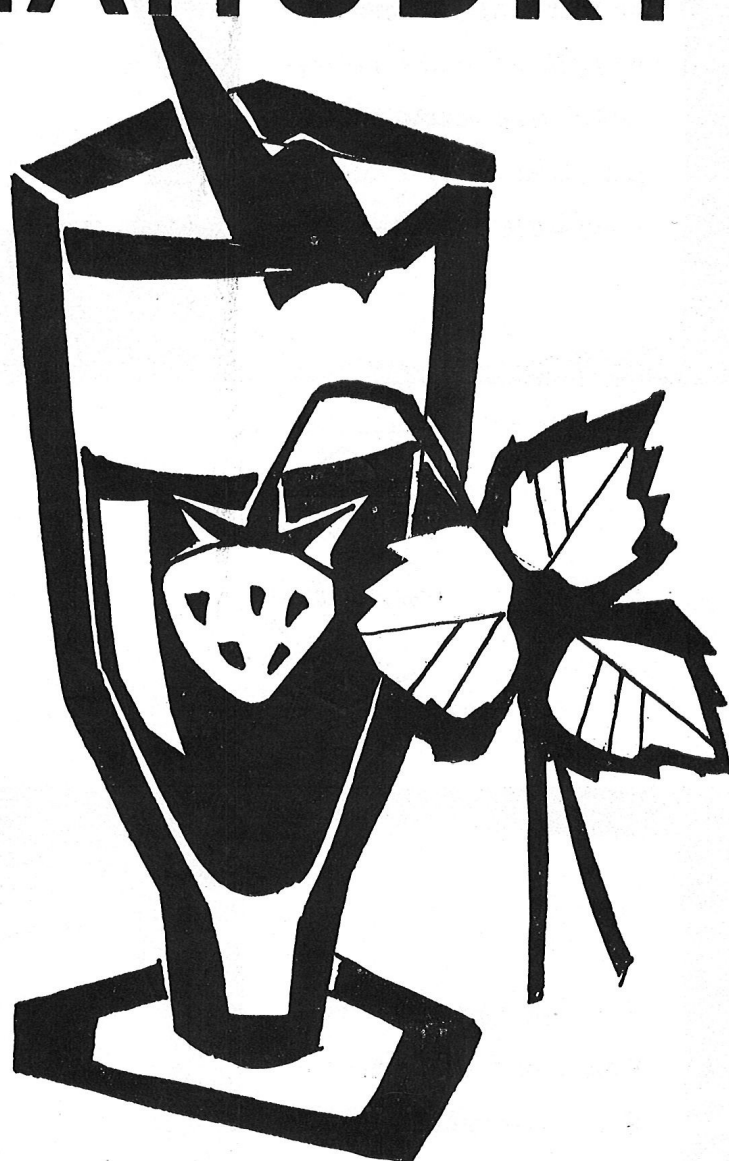
Ve snaze rozšířit naše služby v péči o Vaši pleť a o zvýšení Vašeho půvabu, otevřeli jsme další novou kosmetiku v Kollárově ulici čis. 17

Vaše auto opravíme a upravíme v naší autoopravně na Rantířovské silnici. Využijte nabízených služeb.

Komunální služby města Jihlavy

MLÉČNÉ LAHŮDKY

PRAMEN

JIHLAVA

* V NOVÉ PROVOZOVNĚ
* NOVÉ SPECIALITY
v ul. 9. května č. 17

dopravní závod 607,
JIHLAVA
národní podnik, BRNO,

zajišťuje dopravu na dálkových autobusových tratích:

	×	N			×		
4.30	7.05	13.53	Telč		16.25	20.45	
4.53	7.25	16.16	Třešť	P	16.00	20.22	N
5.40	8.00	17.00	Jihlava	13.32	15.40	19.53	24.00
6.18	8.38	17.38	Havlíčkův Brod	12.53	14.53	19.00	23.26
7.25	9.45	18.45	Čáslav	12.00	14.00	18.05	22.30
7.50	10.10	19.10	Kolín	11.23	13.45	17.30	22.05
9.05	11.25	20.25	Praha	10.15	12.15	16.25	21.00
×	+	+		+	S	b	+
5.25	8.00	14.30	Jihlava	13.20	13.50	14.38	20.00
6.07	8.38	15.38	Havlíčkův Brod	12.38	13.38	14.03	19.22
7.25	10.01	16.30	Chrudim	11.20	11.58	12.48	17.54
7.45	10.20	16.50	Pardubice	11.05	11.45	12.35	17.35
8.30			Hradec Králové		11.20	12.05	
	V			P			
5.50	12.55		Jihlava	18.45	22.00		
6.45	13.50		Žďár nad Sázavou	17.48	20.50		
7.02	14.05		Nové Město na Moravě	17.33	20.35		
7.28	14.28		Bystřice n. Pernšt.	17.10	20.13		
8.38	15.35		Boskovice	16.10	19.15		
9.55	16.40		Prostějov	15.05	18.00		
10.20	17.05		Olomouc	14.40	17.30		
11.05			Hranice na Moravě		16.40		
11.45			Nový Jičín		16.04		
12.45			Ostrava		15.20		
	8.10		Brno				
	8.50		Velká Bíteš				
	9.15		Velké Meziříčí				
	10.35		Jihlava	22.15			
	11.00		Pelhřimov	21.25			
	12.10		Tábor	20.25			
	12.40		Milevsko	19.43			
	13.42		Rožmitál	18.40			
	14.20		Rokycany	18.05			
	14.45		Plzeň	17.45			

bez označení - denně

× - v prac. dny včetně soboty

S - v sobotu, není-li svátek

b - v prac. dny pondělí - pátek

+ - ve dnech pracovního klidu

N - v den prac. klidu před prac. dnem

P - v prac. den po dni prac. klidu

Vydal organizační výbor krajské výstavy poštovních známek

„ J I H L A V A 1971 “

Redakčně zpracoval František Procházka

Návrhy na obálku katalogu, pamětní lístky, příležitostné razítko a plakát

provedl akademický malíř Josef Kos

Fotografoval: MUDr. František Kubíca

Schválil JmKNV, odbor kultury, čj. 103/71

Vytiskla Grafia, n. p., Brno - závod 3, Jihlava

Náklad 1000 výtisků